

Yaşasın Okul

– F.Ç.Kabadayı · 03 Eylül 2016

Evet, bu başlığı içimden gelerek yazdım. Çünkü eğitimci olmak da okula gidip eğitim-öğretim vermek/ almak da çok güzel... Belki de hayatımızdaki en güzel imkân...

Addison demiş ki: “Bir mermer parçası için heykeltıraş ne ise ruh için de eğitim odur.

Şimdiki aklım olsa üniversite biter bitmez yeni bir üniversite daha okurdum inanın.

Biz eğitimciler eğitim ortamımızı, gerekli evraklarımızı hazırlamak, eski bilgileri tazeleyip yenilerini eklemek, öğrencilerimizi hazır vaziyette karşılamak için erken başlarız okula. Seminer adı altında yaptığımız çalışmalarla öğrencilerden önce okula uyum sürecini yaşarız. İlk seminer günü de okulun ilk günü de okula yeni başlayacak çocuk kadar heyecanlanırım. 19.yılımda bile bu heyecanımı yenemedim ama biliyorum ki içinde heyecan olmayan işten verim beklenmez. Seminer döneminin gerekli olduğunu yıllar geçtikçe daha iyi anlıyorsunuz, hele de tatil sonrası tembelliğinden kurtulmak için birebir iyi gelen bir uygulama... Takdir edersiniz ki insan rehavete çok kolay alışıyor.

Ne yazık ki bu yıl önceki yıllara nazaran farklı başladık eğitim dönemine. Konuşmak da yazmak da yasak olduğu için tek cümleyle ifade etmeye çalışayım: “Üzgünlüğümüzü bastırıp kalan sağlar bizimdir,” dedik ve çektik Besmelemizi.

Elhamdülillah...

Hayatta insanın başına her şey geliyor ve insan zamanla her şeye alışıyor bunu inkâr edemeyiz. İki ay gibi bir süre zarfında okul dönemine dinlenerek hazırlandık diyemesek de yeni eğitim öğretim yılına hazırız. Ayın 19’unda mini mini öğrencilerimizle tanışmak için, onlara bildiğimiz doğruları kazandırmak için sabırsızlanıyoruz. Öğretmenlik gerçekten güzel meslek...

Yaşasın okul diyorum çünkü öğrenciler de uzun süredir boş kalmaktan yoruldu. Yaz tatilini güzel değerlendirenlerin dışında imkânsızlıkları nedeniyle evinde televizyon karşısında, internet başında vakit geçiren, bütün ısrarlara rağmen kitap okumayı, test çözmeyi erteleyen çocuklarımızın sayısı da hayli fazla.

Birçok velimiz “Artık okul açılrsa da biraz başımızı dinlesek” demeye çoktan başladı bile. Yeni okullarına başlayacakların okula yeni başlayacaklar kadar heyecanlı olduklarını tahmin edebiliyorum. İlköğretim

haftasının sevincini birlikte yaşayacağımızdan eminim.

Eğitimciden beklenen görevler saymakla bitmez, öğrenciden de, veliden de... Bu yılda da her zaman olduğu gibi öğretmen seçme, sınıf değiştirme, okulda bir tek kendi öğrencisinin olduğuna inanma, aileden ayrılma sendromları, ağlamalar gibi bazı bilindik yaşantılar sene başı uyum sürecinde bizimle olacak. Bir arkadaşımızın dediği gibi "O halde biz de veli seçelim." Hiç olacak mesele mi? Hoş değil...

Bayram telaşı girmeden bayramdan hemen sonra açılacak okul için birçok öğrencimiz okul kıyafetini hazırlayıp başucuna koymuş durumda. Sokaklar canlanacak, servis kornaları duyulacak, tatlı telaşlar başlayacak. İlk hafta elinde liste ile kırtasiyeye gelecek velilerimiz masraflardan korkarken uzun süredir sinek avlayan kitabevi sahiplerimiz dört gözle onları beklemekte. Biz eğitimciler de listeleri hazırlarken inanın kendimizden çok velilerimizi düşünüyoruz. Çay içmek istiyorsan, çayını şekerini alacaksın, haydi çaydanlığı suyu bizden olsun, diyoruz.

İnşallah çayımızın demi, kokusu, görüntüsü de güzel olur. Allah utandırmasın.

Hem meslektaşlarıma hem öğrencilerimize hem velilerimize hayırlı ve verimli bir yıl geçirmelerini diliyorum.